

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoCsp/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120441423
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:6120441423.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej 3/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX/ X, E., zastúpenej advokátom JUDr. Martinom Gubkom, so sídlom Hrnčirikova 1/B, Partizánske, IČO: 53 351 045, o zaplatenie 20.000 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 15. novembra 2022, č.k. 5Csp/62/2021-231, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. **p o t v r d z u j e**.

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. **m e n í t a k**, že:
Žalovaná 3/ je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 1.513,82 eur za dobu od začatia konania do vydania platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 8Up/2158/2020 zo dňa 29.12.2020, a to spoločne a nerozdielne so žalovanými 1/ a 2/, ktorí sú povinní zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v zmysle uvedeného platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica.

Žalobca má nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie za dobu od vydania platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 8Up/2158/2020 zo dňa 29.12.2020 do vyhlásenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie voči žalovanej 3/ v rozsahu 100 %.

III. Žalobca **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej 3/ v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalovanej 3/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu v sume 20.000 eur, zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy istiny 20.000 eur od 10.12.2019 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že je povinná plniť žalobcovi spoločne a nerozdielne so žalovanými 1/ a 2/, voči ktorým bol nárok priznaný platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 8Up/2158/2020 zo dňa 29.12.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť voči žalovanej 1/ dňa 23.06.2021 a voči žalovanému 2/ dňa 16.03.2021 s tým, že plnením jedného zo žalovaných 1/, 2/, 3/ zaniká v rozsahu plnenia povinnosť na plnenie ostatných žalovaných. Výrokom II. žalovanej 3/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne so žalovanými 1/ a 2/ náhradu trov konania v sume 1.970,73 eur priznanú už žalobcovi proti žalovaným 1/ a 2/ platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 8Up/2158/2020 zo dňa 29.12.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť voči žalovanej 1/ dňa 23.06.2021 a voči žalovanému 2/ dňa 16.03.2021 s tým, že plnením jedného zo žalovaných 1/, 2/, 3/ zaniká v rozsahu plnenia povinnosť na plnenie ostatných žalovaných. Výrokom III. priznal žalobcovi voči žalovanej 3/ náhradu trov konania vo výške 100 %,

o ktorej výške súd rozhodne po právoplatnosti konania vo veci samej samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným 1/ až 3/ zaplata sumy 20.000 eur na tom základe, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 09.12.2019 medzi postupcom F. F., A. a žalobcom, postúpil postupca pohľadávku voči žalovanému. Postupca a žalovaní dňa 29.09.2015 uzavreli zmluvu o úvere, pričom žalovaný pohľadávku z úveru riadne neplatil a právny predchodca žalobcu úver zosplatnil k 28.02.2018 a vyzval žalovaného na splatenie dlžnej sumy do 15 dní. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 27.875,24 eur, ktorá pozostávala z istiny 22.750,61 eur, úroku 4.384,93 eur, úroku z omeškania vo výške 723,70 eur a poplatkov 16 eur, pričom žalobca si uplatnil len časť istiny vo výške 20.000 eur a zvyšok dlhu si neuplatnil, len zákonný úrok z omeškania. Voči žalovanej 1/ G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX a žalovanému 2/ I. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX/X, E., sa stal právoplatným platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Up/2158/2020 zo dňa 29.12.2020, ktorým súd zaviazal žalovaných 1/ až 3/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 20.000 eur s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 20.000 eur od 10.12.2019 do zaplata. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná 3/ odpor a žiadala žalobu zamietnuť. Žalovaná 3/ v odpore namietala postúpenie pohľadávky voči žalovanej 3/, nakoľko príloha Zmluvy o postúpení pohľadávok nie je dostatočne určitá a zrozumiteľná, z jej obsahu nevyplýva, že by táto pohľadávka zo F. F. prešla na žalobcu, teda na strane žalobcu absentuje aktívna vecná legitímácia. Ďalej namietala, že žalobca neuvádza v žalobe, kedy mal písomnú výzvu na zaplata a následné oznámenie o postúpení pohľadávky z úverovej zmluvy doručiť žalovanej 3/, ani to, kedy malo byť žalovanej 3/ doručené oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaná 3/ si nie je vedomá, že by jej tieto dokumenty mali byť doručené. Žalovaná 3/ bola oslovená žalovanou 1/ za účelom, aby jej pomohla refinancovať záväzky zo spotrebiteľských úverov, ktoré v tom čase mali žalovaní 1/ a 2/. Žalovaná 3/ sa podľa slov žalovaných mala stať ručiteľom tohto záväzku, pričom žalovaná 3/ tieto peniaze z úveru nečerpala na svoj účet a s týmito peniazmi ani nikdy nedisponovala. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že v zmysle zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 29.09.2015 právny predchodca žalobcu F. F., A. ako veriteľ poskytol žalovaným (dlžníkom) G. H., I. H. a žalovanej 3/ úver vo výške 26.828 eur, ktorý sa zaviazali splácať v 108 mesačných splátkach po 349,18 eur, pri splatnosti prvej splátky dňa 25.11.2015 a konečnej splatnosti úveru dňa 25.10.2024, pri úroku 6,90 % ročne, pri RPMN 8,13 %, pri priemernej RPMN 10,07 %, pri celkovej čiastke spojenej s úverom 37.710,05 eur, pri poplatku za poistenie úveru 11,81 eur mesačne splatného v deň splátky úveru. Dlžníci úver riadne nesplácali, preto F. F., A. ku dňu 12.08.2019 úver zosplatnila pre nezaplata splátky splatnej dňa 25.05.2019, 25.06.2019, 25.07.2019. Právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej 3/ listom zo dňa 10.12.2019 postúpenie pohľadávky, pričom doručenie tohto oznámenia žalobca preukázal potvrdením pošty zo dňa 13.12.2019, podľa ktorého jej bola doporučená zásielka uložená na pošte, ktorú si v úložnej dobe neprevzala, teda od omeškania žalovanej uplynula doba viac ako 90 dní a k postúpeniu pohľadávky na žalobcu došlo v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi F. F., A. a žalobcom a jej prílohy zo dňa 09.12.2019 vyplýva, že dlžníci úveru, teda aj žalovaná 3/, boli v omeškani s platením úveru 769 dní. Výzvou zo dňa 12.07.2019 boli všetci dlžníci z úveru vyzvaní na úhradu omeškaných splátok v lehote 15 dní. Žalobca preukázal, že si dlžníci, ako aj žalovaná 3/, túto zásielku v odbernej lehote neprevzali a bola uložená na pošte dňa 16.07.2019. Z dôvodu, že nedošlo k úhrade dlžnej pohľadávky dlžníkmi, banka listom zo dňa 14.08.2019 vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, ktorý list doručila všetkým trom dlžníkom do miesta trvalého pobytu uvedeného v spotrebiteľskej zmluve do vlastných rúk, čo žalobca preukázal pripojenými doručenkami, pričom žalovaná 3/ si zásielku prevzala do vlastných rúk dňa 19.08.2019, čo potvrdila svojím podpisom, teda boli dodržané všetky zákonom stanovené náležitosti § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, úver bol riadne zosplatnený a tiež bola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

3. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 4, 9, § 54 ods. 1, § 100 ods. 1, § 101, § 524 ods. 1, 2, § 525 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Súd mal preukázané, že i keď zmluva o úvere predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka), predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.) a ustanovenia zákona č.

129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd dospel k záveru, že aktívna vecná legitímácia žalobcu v konaní je daná, lebo žalobca predložil súdu výzvu, ktorou boli dlžníci zo zmluvy o úvere vrátane žalovanej 3/ právnym predchodcom žalobcu upovedomení o tom, že sú v omeškaní so splácaním úveru v lehote 15 dní, tieto listy im boli doručené doporučené a žalobca ich doručenie všetkým dlžníkom preukázal potvrdením pošty, pričom si svoje zásielky v odbernej lehote neprevzali, čo nemožno pripísať na vrub banke. Následne právny predchodca žalobcu listom zo dňa 14.08.2019 oznámil všetkým trom dlžníkom, že úver zosplatnil. Banka doručovala dlžníkom I. H. a G. H. oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru na adresu uvedenú v spotrebiteľskej zmluve, ktorú uviedli v záhlaví zmluvy C. D. XXX/X, E. v zmysle bodu 6.6.5 VOP. Podľa bodu 6.3 VOP, ktoré VOP sú súčasťou spotrebiteľskej zmluvy, písomnosť doručovaná poštou je doručená tretí deň po jej odoslaní, a to aj keď klient zmarí doručenie zásielky alebo sa o doručení zásielky nedozvedel, pričom za oznámenie zmeny údajov uvedených v spotrebiteľskej zmluve je zodpovedný spotrebiteľ, ktorý si musí byť vedomý svojej nesplatennej pohľadávky voči banke a jeho nečinnosť nemôže byť pričítaná na vrub banke. Žalovaná 3/ namietala, aby žalobca preukázal, že doručil žalovanej 3/ VOP, pričom takýto záznam sa už v banke nezachoval. Súd vychádzal zo spotrebiteľskej zmluvy, podľa ktorej sú VOP súčasťou spotrebiteľskej zmluvy a súd ich považoval za súčasť spotrebiteľskej zmluvy, tieto sú zverejňované aj na webovej stránke banky, teda sú verejne prístupné a je nepochybné, že tvoria súčasť spotrebiteľskej zmluvy, čo vyplýva z časti III bodu 1/a spotrebiteľskej zmluvy, pričom túto spotrebiteľskú zmluvu podpísali všetci traja dlžníci a podpisom potvrdili, že sa so súčasťou spotrebiteľskej zmluvy oboznámili. Vo Všeobecných obchodných podmienkach boli dlžníci poučení o možnosti jeho zosplatnenia podľa bodu 8 písm. a/ VOP, ďalej im právny predchodca žalobcu doručil oznámenie o mimoriadnom zosplatnení úveru do vlastných rúk a po splnení zákonom stanovených podmienok následne došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu na žalobcu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keď výzva právneho predchodcu žalobcu zo dňa 09.09.2015 bola riadne doručená aj žalovanej 3/ do vlastných rúk, žalobca jej doručenie riadne preukázal potvrdeniami pošty a doručenkami do vlastných rúk, následne právny predchodca žalobcu úver riadne zosplatnil, pričom pri zosplatnení bolo dodržané ustanovenie § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, tiež bola dodržaná doba omeškania žalovaného 90 dní, čo preukazuje aj príloha k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 09.12.2019, podľa ktorej boli všetci traja dlžníci vrátane žalovanej 3/ v omeškaní ku dňu postúpenia pohľadávky po dobu 769 dní, teda aktívna vecná legitímácia žalobcu je daná. Taktiež právny predchodca žalobcu riadne doručil všetkým trom dlžníkom oznámenie o postúpení pohľadávky listom zo dňa 10.12.2019, čo preukázal pripojenými listinnými dôkazmi o doručení. K zosplatneniu úveru došlo pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.05.2019, 25.06.2019, 25.07.2019. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti § 9 ods. 2 v spojení s § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky. Námietky žalovanej 3/, že bola podvedená dlžníkmi žalovanými 1/ a 2/ súd neakceptoval, lebo spotrebiteľskú zmluvu riadne podpísala a skutočnosť, že jej nebol úver vyplatený, nie je pre plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy právne významné, išlo o dohodu medzi dlžníkmi komu z nich bude úver vyplatený. Je nepochybné, že všetci traja dlžníci zodpovedajú za splatenie úveru spoločne a nerozdielne. Žalobca si v konaní uplatnil len časť istiny vo výške 20.000 eur za zosplatnené splátky bez úrokov a poplatkov. Súd dospel k záveru, že uplatnený nárok žalobcu pozostávajúci len z časti nepremičanej istiny vo výške 20.000 eur je dôvodný, preto súd priznal žalobcovi okrem istiny aj 5 % úrok z omeškania ročne od 10.12.2019 t.j. odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky do zaplatenia. Vzhľadom nato, že dlžníci úveru G. H. a I. H. boli už právoplatne zaviazaní platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 8Up/2158/2020 zo dňa 29.12.2020, súd zaviazal žalovanú 3/, že je povinná zaplatiť žalobcovi istinu v sume 20.000 eur, zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy istiny 20.000 eur od 10.12.2019 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že je povinná plniť žalobcovi spoločne a nerozdielne so žalovanými 1/ a 2/, voči ktorým bol nárok priznaný platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica s tým, že plnením jedného zo žalovaných 1/ až 3/ zaniká v rozsahu plnenia povinnosť na plnenie ostatných žalovaných. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaná 3/ je povinná zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne so žalovanými 1/ a 2/ náhradu trov konania v sume 1.970,73 eur priznanú už žalobcovi proti žalovaným 1/ a 2/ platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 8Up/2158/2020 zo dňa 29.12.2020, s tým, že plnením jedného zo žalovaných 1/ až 3/ zaniká v rozsahu plnenia povinnosť na plnenie ostatných žalovaných. Súd zároveň priznal žalobcovi voči žalovanej 3/ náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorých výške súd rozhodne po právoplatnosti konania vo veci samej samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

4. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná 3/ a uviedla, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Žalovaná 3/ vystupovala v danom spore na žalovanej strane spolu s G. H. a I. H., ktorí v upomínacom konaní nepodali voči platobnému rozkazu odpor a žalobca podal návrh na pokračovanie v konaní výlučne proti žalovanej 3/. Vzhľadom na vzťah pasívnej solidarity z úverovej zmluvy žalovaná 3/ od počiatku namietala, že súd musí ex offo skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky z banky na žalobcu, a to vo vzťahu ku každému zo solidárnych dlžníkov. V prípade solidárnych dlžníkov nemôže nastať situácia, kedy z dôvodu nesplnenia podmienok pre platné postúpenie pohľadávky banky v prípade, čo i len jedného zo žalovaných, bude niektorý zo žalovaných stále zaviazaný voči banke a súčasne iný žalovaný bude zaviazaný voči žalobcovi ako postupníkovi. Súd sa musí podrobne zaoberať nielen platnosťou zmluvy o úvere, ale aj platnosťou zmluvy o postúpení pohľadávky a s tým súvisiacimi podmienkami pre platné postúpenie pohľadávky, najmä otázkou doručovania zákonom o bankách predpokladaných listín. Banka tieto listiny účinne nedoručila každému zo solidárnych dlžníkov, pričom súd v odôvodnení rozsudku neuvádza, ku ktorému dňu sa tá-ktorá listina považovala za doručенú. Žalovaným 1/ a 2/ neboli riadne doručené písomnosti, ktoré predpokladá § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Banka totiž doručovala písomnosti na adresu, na ktorej sa dlhodobo nezdržovali. Adresáti týchto písomností nemali objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielok a tieto sa vrátili odosielateľovi ako adresát neznámy. Žalobca poukazoval na znenie VOP, ktoré však podľa žalovanej 3/ netvorili súčasť úverovej zmluvy, keď s nimi solidárni dlžníci neboli oboznámení a banka si nesplnila povinnosť dohodnutú v čl. III. ods. 3 úverovej zmluvy, kde je uvedený záväzok banky odovzdať tieto dokumenty elektronicky dlžníkom. VOP tak netvorili súčasť zmluvy o úvere. Ak teda VOP netvorili súčasť úverovej zmluvy, nevplývali z nich práva a povinnosti ani pre jednu zmluvnú stranu a nebola tak platne dohodnutá ani fikcia doručenia (bod 6.3. VOP). Žalovaná 3/ poukázala aj na znenie dojednania fikcie doručenia v bode 6.3. VOP, ktoré je naviazané na tretí deň po odoslaní písomnosti, čo ustálená súdna prax odmieta. Z vyššie uvedených dôvodov nebolo možné pre doručovanie písomností solidárnym dlžníkom aplikovať článok 6 VOP. Rozsudok je nepreskúmateľný, keď súd prvej inštancie neuvádza, ku ktorému konkrétnemu dňu bolo doručenie tej-ktorej listiny účinné voči tomu-ktorému solidárnemu dlžníkovi. Súd sa v bode 18. odôvodnenia obmedzil iba na citovanie bodu 6.3. VOP, bližšie však nešpecifikoval konkrétne termíny, ktoré považoval za deň účinného doručenia listín a nezaoberal sa tým, že fikcia doručenia nie je dojednaná zákonným spôsobom. Bez toho, aby bolo bez akýchkoľvek pochybností vyhodnotených, či boli listiny účinne doručené každému zo solidárnych dlžníkov, na základe akého zmluvného dojednania či právneho predpisu a kedy k tomu malo dôjsť, nemožno posúdiť, či došlo k uplynutiu všetkých zákonných lehôt predpokladaných v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách a zároveň úspešne vyhodnotiť otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Čo do výroku II. rozsudku je potrebné uviesť, že výška náhrady trov v upomínacom konaní nebola vyčíslená a následne priznaná súdom v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z.. Okresný súd Banská Bystrica totiž priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania aj za úkon predžalobnej výzvy, pritom v čase, kedy mala byť predžalobná výzva zasielaná solidárnym dlžníkom, žalobca nebol právne zastúpený. Žalovaná 3/ podala odpor proti platobnému rozkazu v celom rozsahu, čím sa platobný rozkaz zrušil aj v časti výroku o náhrade trov konania. Ak súd prvej inštancie vo výroku II. zaviazal žalovanú 3/ na náhradu trov konania pôvodne priznaných platobným rozkazom, musel sa vecne zaoberať aj tým, či ich výška bola vyčíslená správne. Takýto postup je v rozpore s CSP, nakoľko takto bolo súdom prvej inštancie už v rozhodnutí vo veci samej čiastočne rozhodnuté o výške náhrady trov konania a zároveň súd delegoval prieskum tohto výroku o výške náhrady trov konania na odvolací súd. V tejto časti je rozsudok súdu prvej inštancie nezákonný a svoj postup súd pri rozhodovaní o náhrade trov v bode 19. odôvodnenia rozsudku dostatočne neodôvodnil. Na základe uvedených skutočností žalovaná 3/ navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že nesúhlasí s jej tvrdeniami v otázke nepreukázania doručovania listín podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Žalobca predložil v konaní samotné výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách zo dňa 22.08.2019 spolu s podacími hárkami a potvrdeniami z pošty, ktoré preukazujú priebeh doručovania predmetných listín voči žalovaným 1/ až 3/. Žalobca má za to, že žalovaná neuviedla skutočnosti a nepredložila dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy, preto navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 a contrario CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP a vo výrokoch II. a III. o náhrade trov konania je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 29.09.2015 právny predchodca žalobcu (F. F., A.) ako veriteľ uzavrel so žalovanými 1/ až 3/ (G. H., I. H., A. B.) zmluvu o splátkovom úvere, v zmysle ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným úver vo výške 26.828 eur, ktorý úver sa žalovaní zaviazali splácať v 108 mesačných splátkach po 349,18 eur, so splatnosťou do 20. dňa v mesiaci, pri úroku 6,90 % ročne, pri RPMN 8,13 %, pri priemernej RPMN 10,07 %, spolu s poplatkom za poistenie vo výške 11,81 eur mesačne spolu so splátkou. Splatnosť prvej splátky bola dňa 25.11.2015 a splatnosť poslednej splátky bola dňa 25.10.2024. Celková čiastka, ktorú mali žalovaní zaplatiť, bola vo výške 37.710,05 eur. Nakoľko dlžníci riadne nesplácali úver, právny predchodca žalobcu ku dňu 12.08.2019 zosplatnil úver, a to listom zo dňa 14.08.2019, ktorý žalovaná 3/ prevzala do vlastných rúk dňa 19.08.2019, o čom svedčí doručka. Následne právny predchodca žalobcu listom zo dňa 22.08.2019 vyzval žalovanú 3/ na zaplatenie dlžnej čiastky, ktorý list bol doručený dňa 28.08.2019. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 10.12.2019 oznámil žalovanej 3/ postúpenie pohľadávky na žalobcu a žalovaná si zásielku prevzala dňa 13.12.2019. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným 1/ až 3/ zaplatenia sumy 20.000 eur s príslušenstvom. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 29.12.2020 platobný rozkaz sp. zn. 8Up/2158/2020, ktorým zaviazal žalovaných 1/ až 3/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 20.000 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 20.000 eur od 10.12.2019 do zaplatenia. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť voči žalovanej 1/ (G. H.) dňa 23.06.2021 a voči žalovanému 2/ (I. H.) dňa 16.03.2021, pričom žalovaná 3/ podala voči platobnému rozkazu odpor.

8. V sporovom konaní je odvolací súd viazaný žalobným petitom okrem zákonnej výnimky, ktorá vyplýva z ustanovenia § 216 ods. 2 CSP, pričom v danom prípade nejde o sporové konanie, na ktoré by sa vzťahovala táto výnimka. Uvedená zásada viazanosti žalobným petitom sa premieta aj do odvolacieho konania, keď aj odvolací súd je viazaný rozsahom, v akom odvolateľ napadne rozhodnutie súdu prvej inštancie. V odvolacom konaní sa tak dispozičná zásada prejavuje tým, že odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania v zmysle ustanovenia § 379 CSP, t. j. že odvolanie prejedná len v medziach, v akých ho odvolateľ napáda. Odvolateľ musí v podanom odvolaní uviesť, ktoré výroky rozhodnutia konkrétne napáda. Podľa ustanovenia § 380 CSP odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi. Odvolateľ tak v podanom odvolaní vymedzuje, z akých dôvodov žiada o preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Odvolacie dôvody sa rozdeľujú do troch kategórií, a to na vady konania, napadnutie rozhodnutia po skutkovej stránke alebo po právnej stránke. Odvolací súd je viazaný dôvodmi odvolania, t. j. na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodnutí o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o podanom odvolaní môže prihliadať len na také dôvody, ktoré boli uplatnené v lehote pre podanie odvolania a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo. Jedinú výnimku predstavuje oprávnenie odvolacieho súdu preskúmať vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, a to z úradnej moci, pričom v prejednávanej veci nejde o taký prípad. Nakoľko žalovaná 3/ v podanom odvolaní namietala len neplatnosť postúpenia pohľadávky na žalobcu, resp. absenciu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nesplnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/, odvolací súd v zmysle § 379 CSP a § 380 CSP preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie len v rozsahu podaného odvolania a v rozsahu odvolacích dôvodov, ktorými je odvolací súd viazaný a obmedzil sa len na konštatovanie, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalovanú 3/ zaviazal na zaplatenie sumy 20.000 eur s príslušenstvom.

9. Podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok medzi F. F., A. a žalobcom (09.12.2019), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku, zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku, postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol

jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

10. Aktívnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi procesné právo si ten-ktorý hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Cdo/205/2009), preto nepostačuje, aby žalobca v súdnom konaní svoju aktívnu vecnú legitímáciu preukázal len oznámením postupu o postúpení pohľadávky dlžníkovi, je potrebné preukázanie platného postúpenia pohľadávky.

11. Odvolací súd ďalej uvádza, že § 525 Občianskeho zákonníka určuje, ktoré pohľadávky nemožno platne postúpiť, pričom postúpenie určitých pohľadávok môže byť zakázané špeciálnymi predpismi, prípadne postúpenie môže byť zákonom dovolené, ale len za určených podmienok. Podľa názoru odvolacieho súdu ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách je práve takým ustanovením, ktoré upravuje ďalšie špeciálne podmienky (popri všeobecných v Občianskom zákonníku), za ktorých môže byť pohľadávka banky postúpená, a to: 1/ písomná výzva banky účastníkovi zmluvy a 2/ omeškanie účastníka nepretržite dlhšie ako 90 dní so splnením záväzku. Uvedené skutočnosti, resp. podmienky sú zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky podľa zákona o bankách, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Následkom postúpenia pohľadávky, ohľadne ktorej cesia podľa § 525 Občianskeho zákonníka alebo podľa špeciálnych predpisov nie je dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

12. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že žalobca preukázal splnenie podmienok § 92 ods. 8 zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky a je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu. S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.04.2018, sp. zn. 1Cdo/147/2017, v zmysle ktorého zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, sú preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. V spore bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu F. F., A. oznámil žalovanej zosplatnenie pohľadávky z úveru listom zo dňa 14.08.2019 s výzvou, aby omeškanú pohľadávku zaplatila do 15 dní, ktorý list žalovaná 3/ prevzala dňa 19.08.2019, o čom svedčí doručka. Tento list možno podľa jeho obsahu považovať za výzvu veriteľa na úhradu omeškaného peňažného dlhu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Po doručení predmetnej výzvy žalovanej 3/ veriteľ svoju pohľadávku voči žalovaným postúpil žalobcovi dňa 09.12.2019 a bolo dodržané uplynutie doby 90 dní medzi výzvou banky dlžníkovi na plnenie omeškaného dlhu a postúpením bankovej pohľadávky tretej osobe. Ďalej bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu listom zo dňa 10.12.2019 oznámil žalovanej 3/ postúpenie pohľadávky na žalobcu a žalovaná si zásielku prevzala dňa 13.12.2019. Vzhľadom na uvedené boli splnené obidve podmienky v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a to písomná výzva banky účastníkovi zmluvy (žalovanej 3/) a omeškanie účastníka (žalovanej 3/) nepretržite dlhšie ako 90 dní so splnením záväzku, preto je postúpenie pohľadávky na žalobcu platné a žalobca je aktívne vecne legitímovaný.

13. Žalovaná 3/ namietala, že v prípade solidárnych dlžníkov nemôže nastať situácia, kedy z dôvodu nesplnenia podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v prípade čo i len u jedného z dlžníkov, bude niektorý z dlžníkov zaviazaný banke a niektorý voči postupníkovi. Ďalej namietala, že žalovaným 1/ a 2/ neboli riadne doručené písomnosti, ktoré predpokladá § 92 ods. 8 zákona o bankách, nemali objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielok a banka doručovala písomnosti na adresu, na ktorej sa dlhodobo nezdržovali. Odvolací súd považoval odvolacie námietky za nedôvodné. Z ustanovenia § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že veriteľ môže vymáhať celý svoj dlh podľa svojej vôle od jedného zo solidárnych dlžníkov, niekoľkých solidárnych dlžníkov alebo od všetkých. Ak sa rozhodne zažalovať viac solidárnych dlžníkov, vznikne medzi nimi z tohto dôvodu samostatné procesné spoločenstvo. K odôvodneniu tohto stanoviska slúži predovšetkým samotná povaha solidarity, ktorá sa vyznačuje mnohosťou právnych vzťahov spojených len totožnosťou plnenia či predmetu plnenia. K otázke charakteru spoločenstva medzi solidárne zaviazanými dlžníkmi sa opakovane vyjadril aj

Najvyšší súd SR, podľa ktorého žalovaní solidárni dlžníci sú zásadne samostatnými, a nie nerozlučnými spoločníkmi v konaní. Právny základ záväzku každého z nich a prípadné námietky proti nemu môžu byť u každého spoločníka posúdené nezávisle. Samotná povaha solidarity sa vyznačuje mnohosťou právnych vzťahov spätých iba totožnosťou plnenia či predmetu plnenia. Solidárny záväzok sa ale nemusí vyznačovať totožným obsahom, rôznosť práv a povinností k tomu istému plneniu je tu prípustná. Ak teda ide o samostatné záväzky, ktoré nemusia byť ani obsahovo totožné, potom už táto skutočnosť vylučuje, že by mohlo ísť medzi solidárnymi dlžníkmi o také spoločné práva, aby sa rozhodnutie muselo vzťahovať na všetkých. Rozhodnutie sa nemusí vzťahovať na všetkých žalovaných solidárnych dlžníkov a o nerozlučné spoločenstvo nepôjde tiež preto, že veriteľ si môže zvoliť, či bude o celé plnenie žalovať všetkých alebo len niektorých spoludlžníkov. Z hmotného práva, podľa ktorého je len na úvahe veriteľa, či bude celé plnenie alebo jeho časť žiadať len od niektorého alebo od všetkých solidárnych dlžníkov, totiž vyplýva, že pasívne vecne legitimovaný je ktorýkoľvek solidárny dlžník sám osebe. Už z toho, že o založení procesného spoločenstva medzi solidárnymi dlžníkmi rozhoduje iba vôľa veriteľa (pôjde o tzv. dobrovoľné spoločenstvo), vyplýva záver o samostatnosti spoločníkov. Okrem toho, aj keby boli žalovaní všetci solidárni dlžníci, nemusí sa rozhodnutie vzťahovať na všetkých, lebo každému z nich prislúchajú jeho (resp. aj jeho) osobné námietky, ktoré budú posudzované iba vo vzťahu k nemu samému. Výsledok sporu tak môže vyznieť inak pre solidárneho dlžníka, ktorý vzniesol námietku premlčania svojho dlhu, než pre jeho spoludlžníka, ktorý tak neurobil. Rôznosť rozhodnutia môže byť dôsledkom aj napr. odpustenia dlhu voči jednému zo spoludlžníkov, ktoré nemá vplyv na povinnosť ostatných alebo nemožnosťou plnenia na strane jedného z nich, pričom aj splatnosť záväzkov jednotlivých solidárnych dlžníkov nemusí byť totožná a záväzok každého z nich sa premlčí zvlášť (rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/203/2005 a sp. zn. 6Cdo/544/2015). V zmysle ustanovenia § 76 CSP, ak bolo žalobcov alebo žalovaných v jednej veci niekoľko, konal každý z nich sám za seba, tzv. samostatné spoločenstvo. Ak však išlo o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musel vzťahovať na všetkých účastníkov, ktorí vystupovali na jednej strane, platili úkony jedného z nich i pre ostatných, takéto spoločenstvo je nerozlučné v zmysle ustanovenia § 77 CSP. Samostatné spoločenstvo je charakterizované tým, že každý spoločník vystupuje voči druhej strane samostatne, práva a povinnosti spoločníka sú teda nezávislé od práv a povinností ostatných spoločníkov. Nerozlučné spoločenstvo je charakterizované tým, že rozhodnutie sa týka všetkých spoločníkov (s rovnakým výsledkom), práva a povinnosti spoločníkov sú nerozlučné. Pre posúdenie, či ide o samostatné alebo nerozlučné spoločenstvo, je rozhodujúca povaha predmetu konania vyplývajúca z hmotného práva. Tam, kde hmotné právo neumožňuje, aby predmet konania bol prejednaný a rozhodnutý samostatne voči každému spoločníkovi, ide o nerozlučné spoločenstvo. Ďalej platí, že u solidárneho záväzku je možné požadovať celé plnenie od ktoréhokoľvek zo solidárne zaviazaných dlžníkov (§ 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Každý zo solidárne žalovaných dlžníkov koná sám za seba, voči každému z nich môže byť samostatne (i odlišne) rozhodnuté a jeho procesné úkony nezaväzujú ostatných žalovaných.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že v danom prípade je predmetom konania solidárny záväzok žalovaných 1/ až 3/, pričom hmotné právo umožňuje, aby takýto záväzok bol prejednaný samostatne voči každému spoločníkovi, resp. samostatne voči každému žalovanému, pričom solidárne zaviazaní dlžníci (žalovaní) majú postavenie samostatných spoločníkov a každý z nich je oprávnený podať námietky len za svoju osobu. Z povahy solidarity dlžníkov (žalovaných 1/ až 3/) ako samostatných spoločníkov vyplýva, že v danom prípade na platné postúpenie pohľadávky na žalobcu podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách nie je potrebné, aby bola výzva banky podľa uvedeného zákonného ustanovenia doručená všetkým žalovaným 1/ až 3/, nakoľko splnenie podmienok na platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách sa posudzuje vo vzťahu ku každému dlžníkovi (žalovanému) samostatne. To znamená, že v prípade nesplnenia zákonných podmienok podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách vo vzťahu k jednému zo solidárnych dlžníkov, nemá za následok neplatnosť postúpenia bankovej pohľadávky vo vzťahu k ostatným solidárnym dlžníkom, pri ktorých boli splnené podmienky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Pokiaľ žalovaní 1/ a 2/ nepodali odpor voči platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Up/2158/2020 zo dňa 29.12.2020, ktorý im bol riadne doručený, platobný rozkaz vo vzťahu k nim sa stal právoplatným a záväzným s poukazom na § 268 CSP, čo zakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci podľa § 230 CSP. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci znamená, že o tej istej veci, o ktorej sa už raz právoplatne rozhodlo, nemožno rozhodovať opäť. Ide o procesné vyjadrenie ústavnoprávnej zásady ne bis in idem (nikdy nie dvakrát o tej istej veci). Existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti. V dôsledku existencie procesnej

prekážky právoplatne rozhodnutej veci, a to platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Up/2158/2020 zo dňa 29.12.2020, ktorý sa stal právoplatným voči žalovaným 1/ a 2/, neboli splnené podmienky na to, aby súd prvej inštancie a odvolací súd vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/ konal, rozhodol a posudzoval platnosť postúpenia pohľadávky na žalobcu vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/.

15. Z dôvodu zosplatnenia úveru poskytnutého na základe zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej dňa 29.09.2015 a z dôvodu platného postúpenia pohľadávky na žalobcu vo vzťahu k žalovanej 3/, mal žalobca nárok na zaplatenie istiny vo výške 20.000 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 20.000 eur od 10.12.2019 do zaplatenia. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

16. Pokiaľ ide o napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. o trovách konania, odvolací súd vyhodnotil námietku žalovanej týkajúcu sa nesprávneho priznania nároku na náhradu trov konania žalobcovi aj za úkon predžalobnej výzvy, za dôvodnú. Odvolací súd konštatuje, že podľa novej úpravy § 251 CSP sa za trovy považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, teda v období od začatia konania (§ 156 CSP) do jeho skončenia (právoplatnosťou súdneho rozhodnutia, ktorým sa konanie končí). Jednotlivé úkony právnej služby musia byť tak posudzované samostatne so zreteľom nato, či šlo o odôvodnený a účelne vynaložený výdavok, ktorý strane sporu vznikol v odvolaní v súvislosti s uplatňovaním, alebo bránením práva (Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 207/2019). Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú najmä trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky a to v predsúdnom štádiu, pričom sa jedná najmä o náklady, ktoré priamo súvisia s uplatnením pohľadávky. Tieto náklady sa musia týkať splatnej pohľadávky, musia byť účelne vynaložené nato, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Pri kumulatívnom splnení všetkých podmienok uvedených v ustanovení § 251 CSP možno každý výdavok zaradiť medzi trovy konania. V prejednávanej veci je však nutné konštatovať absenciu časovej súvislosti s konaním, teda nesplnenie posledného z uvedených predpokladov. Za trovy konania tak možno považovať len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, teda od jeho začatia do jeho skončenia s tým, že podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vznikajú v konaní v súvislosti s uplatňovaním, alebo bránením práva. Preto odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania za úkon právnej pomoci spočívajúci v predžalobnej výzve (456,91 eur), a to aj s prihliadnutím na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 536/2020, z ktorého vyplýva, že za trovy konania sa považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, teda v období od začatia konania do jeho skončenia, pričom výdavky spočívajúce za predžalobnú výzvu, ktoré vznikli pred začatím súdneho konania by mohli byť považované za náklady spojené s uplatnením pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ a takéto náklady sa v súdnom konaní uplatňujú v petite žaloby ako hmotnoprávny nárok, ktorý je odlišný od trov konania.

17. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. zmenil podľa § 388 CSP tak, že žalovaná 3/ je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 1.513,82 eur za dobu od začatia konania do vydania platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Up/2158/2020 zo dňa 29.12.2020, a to spoločne a nerozdielne so žalovanými 1/ a 2/, ktorí sú povinní zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v zmysle uvedeného platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica. Nakoľko bolo potrebné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania rozdeliť do vydania platobného rozkazu a následne od vydania platobného rozkazu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. zmenil podľa § 388 tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie za dobu od vydania platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Up/2158/2020 zo dňa 29.12.2020 do vyhlásenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie voči žalovanej 3/ v rozsahu 100 %.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorý tak má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej 3/ v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov odvolacieho konania je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi v sume určenej rozhodnutím súdu prvej inštancie.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).